

בת ה'הלומן הדתי' טוענת כי החוזר בתשובה ניסה לאנוס אותה ולסחוט ממנה כספים, והוא טוען:

ל וסי בן-דוד היה נרגש מאוד. „אתם לא תעשו לי שום דבר, נכון?" אמר לשני השוטרים שנכנסו למשרדו של עורך-הדין אמנון זכרונאי כדי לעצור אותו. שישה ימים לפני כן הוא ברח מביתו, אחותו עדנה, שהיתה איתו במישרד, אמרה לו: „אל תדאג. אתה הסגרת את עצמך! יש פה עיתונאי וצ'לם שהבאת. הם ראו שאתה שלם."

בן-דוד, 24, צייר שלטים מיפו, נעצר ביום הרביעי האחרון עליידי המיטרה, וביום השישי הוא הובא לבית-המשפט לשם הארכת מעצרו. הוא הוחשד שאיים על חברתו, בתיה, נערה ממישפת דתית, ואף היכה אותה כדי שלא תעזוב אותו. כמה ימים לפני שנעצר הוא ניסה לאנוס אותה בחדרו, הפשיט אותה, קשר אותה בשרשרת של כלבו, סחם את פיה בסמרטוט, במגבת ובנייר דבק. לאחר מכן הפשיט אותה עירומה, צילם אותה ואף הכניס את אבר-מינו לתוך פיה.

במיקרה אחר, כשהיתה במחזור, איים עליה שהוא יראה את התמונות לאביה ה'הלומן ולמכירתה, אם לא תשכב איתו. הוא השכיב אותה בכוח, הוציא מתוך גופו את הטמפון, שוב הכניס את אבר-מינו לפיה ושום צילם אותה בניגוד לרצונה.

בעילה על

חוף-הים

ל וסי בן-דוד, חוזר בתשובה המצוי בהליכי-גירושין מאישתו השוטרת, טען שאינו יודע מדוע רוצים לעצור אותו: „את התמונות מסרתי למיטרה, ואני בחזר עדין ולא רגיל לבתי-סוהר." כדי לבסס

"אני לא פיראט!"

(המשך מעמוד 43)
אם ההחלטה תהיה שלילית אפשר את הצוות ואחפש קונה.

מה שזויה של האונייה? לפני חודש הציעה לי קבוצת איראנים מליון דולר. הם רצו שהאונייה תשדר מכוויית נגד חומייני. לא הרגשתי טוב למכור את האונייה בשביל מטרה כזאת. כסף לא עושה עלי רושם.

האונייה שלי לא שוה גרוש כאונייה, היא יכולה לשמש רק כאוניית-שידור. אמכור אותה אפילו אם אקבל מחצית ה-סכום שהשקעתי בה.

ואחרי שתמכור את האונייה, האם תחזור לעיסקימיסעדות?

העולם שלי גדול ממדינת-ישראל. אני פה, כי אני אוהב לחיות פה. אבל אני לא סבלתי מאנטי-שמיות בשום-מקום בעולם. אני מרגיש שלקחו ממני את כלי העבר דה שלי. לכן אני צריך לחפש מקום אחר בעולם, שיקבל אותי ללא תנאים ושיסכים לקבל את העזרה שאני מוכן לתת לו.

לפני רגע אמרת שאינך כותב לכתך, שרונה, משום שירדה מהי ארץ. כעת אתה מספר לי שאתה עצמך רוצה לעזוב?

זה לא אותו הדבר. אני לא יורד, אני לא עוזב את הארץ. אבל אני מוכרח למצוא לי משהו אחר.

כמו מה למשך?
לא יודע. דבר אחד בטוח: לא אשב בחיבורידיים, למרות שאני יכול לחיות עוד 30 שנים מהרבות בבנק. בכלל, אני לא רץ לעשות כסף. את יכולה לזרוק אותי ברחוב בלי גרוש, אני יכול להתחיל מחדש.

מה דעתך על אוניית הפיר-וויזיה "אודליה"?

לא רוצה להתייחס לאודליה. למה?

אני חושב שדבר אחד אני מוכרח, בכל זאת, לומר: אודליה הצליחה במקום שבו אני נכשלת. בזמנו רציתי להפעיל שידורי-טלוויזיה ממיסרד-התיקשורת אמרו לי: „אם תתחיל בטלוויזיה נפעל נגדך!" אז למרות שהשקעתי הון-כסף ועובתי את הר עניין, ואו. פיתאום בן-מישהו אחר ונעשה את מה שאני רציתי לעשות. הייתי בטוח שיפסיקו אותה.

אתה מרוצה שהפסיקו אותך?

תראי, זה היה הבייבי שלי, ופיתאום בא מישהו אחר ולקח לי אותו.

פול גרינוולד הרס לי את התוכניות וכמעט שחרס לי את הרדיו, הוא גרם לי הרבה נזק, אבל זו זכות.

גרינוולד סיפר שהציע לך להקים שותפות, אף-פעם לא הציע לי שותפות. פעם הוא אף-בלבד דיברתי עם גרינוולד, הוא הציע לי להביא אונייה עם משדר שיגמור את שידורי-ישראל, יאפיל על השידורים — מה שנקרא בשפת הר מיקצוע ג'אמינג. אמרתי לו שלא יעז להשמיע דיבורים כאלה לידי. מאז לא ראינו אותה.

מה דעתך על הבעיות שגורי-מים לגרינוולד?

אני לא מאמין שהיו עושים לי את מה שעושים לו. אני הייתי עושה את זה אחרי מצלתי להגיע לרווח של 360 מליון לירות ליום ותורם הכל למסודות צדקה. אף פוליטיקאי לא היה מעז לגעת בי, אני לא פיראט.

אני מנחה ששירותי-התיקשורת ייתקשה לאשר לך לשדר מהחוף משום שאם הוא יאשר לך הוא יאלץ לאשר גם לאחרים. אתה חוזר שאתה יוצא-דופן, מה שאסור לאחרים יהיה מותר לך?

לא נכון להגיד לי דבר כזה. לא נכון להגיד לי: למה לך כן ולאחרים לא. אני לא כל אחד.

רשיון-שידור זה לא רשיון לבניית כביש או בניין, זה לא תחרות שבה מי שיש לו דבר כסף מנצח. אייפאשר לתת לכל אחד זכות קשר ביד, אותי מכירים. הממשלה יודעת שאני לא אוזק למדינה, להיפך.

ובכלל, אני לא חושב שיימצא אדם שיתחרה בתנאים שלי — אני אקדיש 50% מהרווחים לתרומה, אני מציע שהרשיון יהיה רק על שמי ולא אוכל למכור מניות. אני מציע שאחרי מותי תעבור תחנת-השידור לידי המדינה והרווחים ילכו ל-מוסדות-צדקה, אם יש מישהו שמוכן ל-תנאים האלה, בבקשה — שיתנו רשיונות לכל מי שדורש. אני בעד תחרות.

אזיקים למחמסר

יוסי בן-דוד מסגיר את עצמו לשוטר במישרדו של עורך-הדין אמנון זכרונאי, אחרי שיספר ל-העולם הזה את פרשת יחסיו עם חברתו. הוא הדגיש שאת תמונות-העירום, שצילם בהסכמתה, מסר למיטרה בנוכחותה. לידו אחותו, עדנה, שנעצרה כחשודה באיוס.

עירום שלה, שנעשו בהסכמתה המלאה ומתוך אהבה.

ביום שני לפני שבועיים, כהתקשרתי אליה, היא אמרה לי שיש לה בחינה והיא הולכת ללמוד אצל חברה. הגעתי לביתה בשעה 11 בלילה וחיכיתי לה. בשעה אחת וחצי הגיע רכב. היא קלטה אותי ויצאה מהאוטו וזה שנהג בו נסע. קבענו שהיא תבוא אלי למחרת. אני למדתי לבחינת בגרות שהיתה לי בדיקדוק ביום רביעי.

את ההוצאות לבגרות בתיה שילמתי לי ביום שלישי בשעה 11 בלילה ואחרי ש-עורה לי, קיימנו יחסים, לא מלאים, כי היא היתה במחזור. באחת וחצי היא נסעה הביתה.

ביום חמישי הלכתי לתת הסכמה לגט במחוזי. עורך-הדין שלי לא בא ודחו את הישיבה לעוד חודש. נסעתי לבית-הספר שלה וחיכיתי לה. בשעה 11 ראיתי ש-שבתיה תכתוב אישור שקיבלה את התמור גות ונתתי לה אותם.

בשעה שבע בערב צילצלו בדלת שני שוטרים. הם אמרו לי „בוא, אתה עצור." נבהלתי, כי אף פעם לא הייתי בכלא, פחדתי שירביצו לי וגם לא ידעתי על מה אני נעצר. אז ברחתי ונסעתי לישיבה.

אחותי עדנה, התקשרה לעורך-דין, והוא אמר לה שקודם כל אני אסגיר את עצמי למיטרה. הסכמתי.

עד כה דבריו של יוסי, עורך-דין של יוסי, הפרקליט יוסף ברד, טען בבית-הדין בעת הדיון בבקשת המיטרה לעצור את החשוד, שתמדובר בצילומים פורנוגרפיים שאי-אפשר לצלם בלי הסכמת שני הצדדים המצולמים. מכאן שבתיה הסכימה מרצונה להצטלם.

השופט חיים אילת הורה לעצור את יוסי לעשרה ימים. את אחותו, עדנה, שנחשדה בנסיון להדיח את המתלוננת לחזור בה מעדותה, הוא ציווה לשתור בערבות.

בן-דוד ציטרין

אחרייה קיימנו יחסים באופן קבוע. אחרי שראיתי שהוריה מתנגדים ש-אצא איתה הסתפרתי והתחלתי ל-מוד בכפרי-בד, כדי להיות חוזר בתשובה.

אמרה לי שהוריה עדיין מתנגדים שאצא איתה ושהם לא יתנו לה את ביקר כחם לחתונה. כלומר, שירקו אותה מהבית.

אביה היכה אותה וקרא לה זונה, ואפילו הביא חוקר פרטי הביתה שיבדוק מי אני ויגלה לה עלי דברים.

לסחוט כספים

א ז אמרתי לה שבעוד חודש אני נותן גט לאישתי ואחרי-כך אדבר שוב עם הוריה. שאלתי אותה: „אם הוריי לא יסכימו שתצאי איתי, תסכימי לעזוב את הבית ולהתחתן איתי?" אמרה שכן, או אמרתי לה שאני מעדיף שיקבלו אותי מאשר שירקו אותה.

התקשרתי לאחיה אודי, הוא אמר לי שהחוקר אמר שאני כנראה רוצה לסחוט מהוריו כספים. אמרתי לאודי שיכולתי לעשות זאת, אם רציתי, כי יש לי צילומי-

את טענות שאין לו מושג למה רוצים לעצור, היה מוכן לספר את פרשת יחסיו עם בתיה.

סיפר יוסי:
הכרתי את בתיה באחד באפריל בחנות-ספרים, והתחלנו לדבר, השארתי לה מיספר טלפון ואמרתי לה שאם היא תוכל לעזור לי לצלם סיפרי אומנות, שתתקשר. כעבור שבוע התקשרתי אליה למקום עבודתה ו-ביקשתי את מיספר הטלפון שלה בבית.

התקשרתי אליה בתור ארשון, ואני סיפרתי לה על עצמי, ככה התחלנו לצאת. לפני ערב-פסח ביקשתי ממנה רשות לעלות לירת הוריה, הם קיבלו שוק כשראו אותי. היה לי שיער ארוך, ולמרות שהיתה לי כיפה הם לא רצו אותי. אחר-כך עוד נודע להם שאני גר ביפו ואז בכלל הם לא התייחסו אלי.

ההורים של בתיה צרחו עליה, אמרו לה